

KURT ile ÇOCUK

Aysegül

Sümer Yayınevi

1

KURT İLE ÇOCUK

Resimleyen : P. SALEMBIER
Türkçesi : A. Avni Öneş

Sümer Yayınevi
Nuruosmaniye Cad. No: 8/4
İSTANBUL Tel: 27 46 83

«Copyright by Editions Casterman, Paris - Tournai»
Bu kitabın telif hakkı Yayınevimize ait olup her hakkı mahfuzdur

DURAN OFSET BASİMEVİ 27 71 34 - 22 41 34

Hayli geçmiş zamanda,
Bir kurt vardı ormanda,
Kor gibi kırmızı dil
Gözler yeşil mi, yeşil;
Dişleri birer bıçak,
Ancak...

Değildi öyle hain bir yaratık bu,
Ne bir kuzu yemişti, ne de bir yavru;
Bir de çocuk vardı, ormanda gezen,
Yoktu hiç korkusu onun birşeyden,
Kaybolmuş, kimsesiz kalmış küçükten...
Günlerden bir gün, olacak bu ya,
Uyarak sanki bir gizli duyguya,
Çocuk ve kurt geldi, karşı karşıya.

Hu-hu, yaptı kurt ona, hafif, pek hafifçe
Düşündü bu çocuğun, bu ormanda işi ne?
— Selâm koca yaratık!
— Hu-hu!
— Yaklaştırsana, başını azcık,
Gıdıklamak isterim, biraz burnunu,
— Nasıl? diye sordu kurt, anlamıyarak bunu.

- Dur, sakın kendini kurttan yavrucak,
- Kucaklaşalım, haydi, dedi, sevimli çocuk.
Sardı kollarını onun boynuna,
- Girişmem sana karşı, neyse ki bir oyuna,
Yalnız süt içerim, dedi kurt ona.
- Ben de seni yemem, inan ki buna...
- Yalnız biraz korkunç, pek de irisin,
- Ama sen çarçabuk, evine dönmelisin.
- Evim yok, kimsem yok, dünyada yapılmıyım,
Dedi çocuk yaşlarla, bu benim büyük sızım.
- O halde birlikte kalalım sen, ben,
Oğlum da olursun, eğer istersen...
- Sen dadı ol bana, ille kal dersen.

Hemen yaptılar öyle,
Çıktılar gezintiye,
Kurt ona izin verdi, sırtına binsin diye.
Akşamları oturup, dinlenirken beraber,
Anlatıyorlardı hep, güzel güzel öyküler.
Bazan geçerken evler arasından, ikisi,
Sustururdu yaramaz çocukları kurdun sesi,
— Hu-hu! Düşün kurdu. Hu!. Düşün kurdu!

Bazan çok yorulunca,
Hava soğuk olunca,
Kayardı içine sıcacık kürkün,
Uykusu gelirdi, hemen küçüğün,
Başının üstünde keca ağızla,
Tatlı rüyalara dalardı, hızla...
— Uyu çocuk, uyu, uyu sen, derdi,
Kurt dadı göz açık onu beklerdi.

Sıkıntı bilmezdi iki arkadaş,
Sabah ağarırken, tan yavaş yavaş,
Küçük insan sorardı, çığları birer birer,
Örümcek ağlarına hangi güzel periler,
Böyle inci gibi sırayla dizer?
Tırmanırdı dallara onları eğe eğe,
Çıkardı yükseklerle, sanki varırdı göğe!..

Kuş yuvalarına bakar, ama hiç dokunmazdı,
Afacan ocuksa da, sanmayın yaramazdı,
Tüysüz ise yavrular,
Serin eserse rüzgâr,
Örterdi üstlerini, üřümesinler diye,
Hele fırsat vermezdi, açgözlü bir kediye,
Tırmanırsa ağaca yavruları yemiye...

Bir akşam bir tilki topallıyarak
Geldi kuyruğunu hep sallıyarak.
— Ayağıma battı, bir diken, dedi;
Aman onu çıkar, diye inledi.
Çocuk hemen yaptı istenileni,
Çarçabuk çıkardı, koca dikeni,
Gülüp seyretti kurt olan biteni...

Birgün geçiyordu bir köylü dayı.
Yere vura vura. kalın sopayı;
Ağızının içinden söyleniyordu:

— Ah, o kurt! Bir bulsam onu, diyordu;
Sesi duyulmuyor, hayli zamandır,
Benim küçükleri, gel de inandır,
Kurt yok diye azdılar, halim yamandır.

Hayretle bakıştı, kurt ile çocuk,
— Onlar görür, dedi, kurt boğuk boğuk.
— Haklısın doğrusu, sevgili dadım,
Gidelim peşinden biz adım adım...
Gizlene gizlene takip ettiler,
Köylünün evine kadar gittiler.

O evin içinde altüsttü herşey,
Her yanda gürültü, patırdı, hey hey...
Dans ederken çocuklar masanın üzerinde,
— Gördün mü kurdu baba, ormanın bir yerinde?
Hayalet kurt filan yok, diye neşelenirken
— Hu-hu! diye uludu dışarda vahşi bir ses,
Yaramaz çocuklarda sanki kesildi nefes,
Böylece köylü dayı, pek sevine sevine,
Bir çanak süt bıraktı, kapısının önüne...

– Gel, hayalet kurt, götür, bizim yaramazları,
– Hu, dedi kurt başını kaldırarak yukarı...
– Artık uslanacağız, dinleyin bizi
Çorbaya sokmak yok ellerimizi,
Ne parmakla burun karıştırmak var
Diye cevap verdi, korkan çocuklar
– Hu, diye seslendi kurt, son defa hu hu!..
Tuttu arkadaşıyla, dönüş yolunu...

Ne yazık ki, henüz köye varmadan,
Hayli yorulmuştu, bu küçük insan.
Kurda düştü dadılık görevi gene,
Yatırdı onu bir ot yığının dibine...
Bir kadın geçerken fener elinde,
Onu gördü yere eğildiğinde,
Dedi: «Burda yatmış bir küçük çocuk,
Eve götüreyim, onu çarçabuk.»
Aldı kollarına uyandırmadan
Tekrar devam etti yola durmadan.

Yavrucak ocağın önünde yattı,
Başında kediyle kuş nöbet tuttu.
Bütün gece, rahat, orda uyudu,
Bütün gece kurt da yolda uludu:

— Hu, uslu durun, hu, uslu durun hu!
Unutmayın sakın, haylazlar, kurdu!..

Sabahleyin kapıyı tırmalıyordu biri,
Açarak gözlerini, yavrucuk, iri iri,
— Nerdeyim, kimsiniz, söyleyin, lütfen,
— Bu gece seni bulup, benim getiren;
Al, al doyur karnını, sıcak sütü içerek,
— Çok teşekkür ederim, ama ayrılmam gerek!
Ben kurdun çocuğuyum, ormandır benim yurdum,
— Bizimle kalsa idin, ah, ne mutlu olurdum!
— Dinleyiniz, kapıyı tırmalamakta kurdum!

Çocuk sandalyeden, kalkarak hızla,
Kucaklaşıverdi, kadıncağızla;
— Hoşça kal, kanarya, hoşça kal kedi,
Tekrar herşey için teşekkür, dedi.
Kurdunun boynuna sardı kolunu,
Tuttu beraberce orman yolunu...

DURAN OFSET BASI MEV 27 71 34 - 22 41 34

Gelecek Sayı :

**Ayşegül Denizde
Gıdgidak ile Tekir
Ayşegül
Ayşegül Dağda**

**Sümer Yayınevi
Nuruosmaniye Cad. No: 8/4
İSTANBUL Tel: 27 46 83**

FİATİ 250 KURUŞ